

**“मीठे बच्चे- तिमी सच्चा-सच्चा सत्य बाबाबाट सत्य कथा सुनेर नरबाट नारायण बन्छौ ।
तिमीलाई २१ जन्मको लागि बेहदको बाबाबाट वर्सा मिल्छ ।”**

प्रश्न:- बाबाको कुनचाहिँ आज्ञालाई पालन गर्ने बच्चाहरू नै पारसबुद्धि बन्छन् ?

उत्तर:- बाबाको आज्ञा छ- देहका सबै सम्बन्धहरूलाई बिसर्ग बाबा र राजाईलाई याद गर । यही सद्गतिको लागि सद्गुरुको श्रीमत हो । जसले यस श्रीमतलाई पालन गर्छन् अर्थात् देही-अभिमानी बन्छन्, उनै पारसबुद्धि बन्छन् ।

गीत:- आज अन्धेरे में हम इन्सान.....

ओम् शान्ति । यो कलियुगी दुनियाँ हो । सबै अन्धकारमा छन् । यही विश्व उज्यालोमा थियो जब यो यहाँ स्वर्ग थियो । जसले आफूलाई हिन्दू कहलाउँछन्, उनीहरू वास्तवमा देवी-देवता थिए । हिन्दूहरू स्वर्गवासी थिए । जब कुनै धर्म थिएन, एउटै धर्म थियो । स्वर्ग, वैकुण्ठ, बहिस्त, हेभन- यी सबै भारतवर्षका नाम थिए । भारतवर्ष प्राचीन पवित्र धेरै-धेरै धनवान थियो । अहिले त भारत कंगाल छ किनकि अहिले कलियुग हो । त्यो सत्ययुग थियो । तिमीहरू सबै यहाँका निवासी हो । तिमी जान्दछौ- हामी अँध्यारोमा छौं, जब स्वर्गमा थियौं तब उज्यालोमा थियौं । स्वर्गका राज-राजेश्वर, राज-राजेश्वरी लक्ष्मी-नारायण थिए । त्यसलाई सुखधाम भनिन्छ । नयाँ-नयाँ आए भने बाबाले फेरि पनि सम्झाउनु हुन्छ । बाबासँग नै तिमीले स्वर्गको वर्सा लिनु छ, जसलाई जीवनमुक्ति भनिन्छ । अहिले सबै जीवनबन्धमा छन् । विशेष भारत रावणको जेल शोक वाटिकामा छ । यस्तो होइन रावण केवल लंकामा थियो र राम भारतमा थिए र उसले आएर सीतालाई लग्यो । यी सबै दन्त्य कथा हुन् । गीता हो मुख्य, सर्व शास्त्रहरूमा शिरोमणि श्रीमत अर्थात् भगवान्‌ले सुनाउनु भएको गीता । मनुष्यले त कसैको सद्गति गर्न सक्दैनन् । सत्ययुगमा थिए जीवनमुक्त देवी-देवताहरू, जसले यो वर्सा कलियुगको अन्त्यमा पाएका थिए । यो कसैलाई थाहा छैन, न कुनै शास्त्रमा नै छ । शास्त्र त सबै छन् भक्ति मार्गको लागि । त्यो सबै भक्तिमार्गको ज्ञान हो । सद्गति मार्गको ज्ञान मनुष्य मात्रमा छैन । बाबा भन्नुहुन्छ- मनुष्य, मनुष्यका गुरु बन्न सक्दैनन् । गुरुले कसैलाई पनि सद्गति दिन सक्दैनन् । ती गुरुहरूले भन्छन्- भक्ति गर, दान-पुण्य गर । भक्ति द्वापरदेखि चल्दै आएको हो । सत्ययुग-त्रेतामा हुन्छ ज्ञानको प्रारम्भ । यस्तो होइन वहाँ यो ज्ञान चल्दै आउँछ । यो जुन वर्सा मिलेको थियो, यो बाबासँग संगममा नै मिलेको थियो । जुन फेरि अहिले तिमीलाई मिलिरहेको छ । भारतवासी, नर्कवासी महान् दुःखी बन्छन् तब पुकार्छन्- हे पतित-पावन दुःख-हर्ता सुख-कर्ता, कसको ? सबैको । किनकि सारा दुनियाँ सबैमा ५ विकार छन् नै । बाबा हुनुहुन्छ पतित-पावन । बाबा भन्नुहुन्छ- म कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगमा आउँछु र सबैको सद्गति दाता बन्छु । अबलाहरू, अहिल्याहरू, गणिकाहरू र गुरुहरू जो छन् उनीहरूको पनि उद्धार मैले गर्नुपर्छ किनकि यो हो नै पतित दुनियाँ । पावन दुनियाँ सत्ययुगलाई भनिन्छ । भारतवर्षमा यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । यी स्वर्गका मालिक थिए, यो कुरा भारतवासी जान्दैनन् । पतित खण्ड अर्थात् भुट खण्ड, पावन खण्ड अर्थात् सत्यखण्ड । भारतवर्ष पावन खण्ड थियो । यी लक्ष्मी-नारायणको सूर्यवंशी वंशज थियो । यो भारतवर्ष हो अविनाशी खण्ड, जो कहिल्यै विनाश हुँदैन । जब यिनको राज्य थियो त्यसबेला अरू कुनै खण्ड थिएन । उनीहरू सबै पछि मात्र आउँछन् । शास्त्रमा सबैभन्दा ठूलो भूल यो गरेका छन्-

जहाँ कल्पलाई लाखौं वर्षको लेखिदिएका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— न त कल्प लाखौं वर्षको हुन्छ, न सत्ययुग लाखौं वर्षको हुन्छ। कल्पको आयु ५ हजार वर्ष हो। यिनीहरूले फेरि भने मनुष्यहरू ८४ लाख जन्म लिन्छन्। मनुष्यलाई कुकुर-बिरालो आदि बनाइ दिए। तर उनीहरूको जन्म बेग्लै छ। ८४ लाख भेराइटी छ। मनुष्यको भेराइटी एउटै छ, उनका नै ८४ जन्म हुन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू तिमी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौ। हिन्दूहरूले आफ्नो धर्मलाई ड्रामा प्लान अनुसार भुलेका छन्। कलियुगको अन्त्यमा बिलकुल पतित बनेका छन्। फेरि बाबा आएर संगममा पावन बनाउनु हुन्छ। यसलाई भनिन्छ दुःखधाम। फेरि पार्ट सुखधाममा हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— हे बच्चाहरू ! तिमी बच्चाहरू नै स्वर्गवासी थियौ। फेरि तिमी ८४ जन्मको सिँढी भर्छौं। सतोबाट रजो, तमोमा अवश्य आउनुपर्छ। तिमी देवताहरू जति धनवान, सदा खुशी, सदा स्वस्थ अरू कोही हुँदैन। भारतवर्ष कति धनवान थियो। हीरा जुहारात त ठूला-ठूला पत्थर समान थिए, कति त टुटिसके। बाबाले तिमीलाई स्मृति दिलाउनु हुन्छ तिमीलाई कति धनवान बनाएको थिएँ। तिमी सर्व गुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण थियौ। यथा राजा-रानी..... यिनीहरूलाई भगवान्-भगवती पनि भन्न सकिन्छ। तर बाबाले सम्झाउनु भएको छ— भगवान् एक हुनुहुन्छ, उहाँ बाबा हुनुहुन्छ। केवल ईश्वर वा प्रभु भन्नाले पनि उहाँ नै सबै आत्माहरूका बाबा हुनुहुन्छ भन्ने याद आउँदैन। उहाँ त हुनुहुन्छ बेहदको बाबा। उहाँले सम्झाउनु हुन्छ— तिमीले जयन्ती मनाउँछौ तर वास्तवमा बाबा कहिले आउनु भएको थियो, यो कसैले पनि जान्दैनन्। थिए नै कलियुगी पत्थरबुद्धि। पारसनाथ थिए, यस समयमा पत्थरनाथ छन्। नाथ पनि भन्न सकिँदैन किनकि राजा-रानी छैनन्। पहिले यहाँ देवी राजस्थान थियो फेरि आसुरी राज्य बन्छ। यो खेल हो। त्यो हो हदको ड्रामा। यो हो बेहदको ड्रामा। विश्वको इतिहास-भूगोल आदिदेखि अन्त्यसम्म तिमीले अहिले जान्दछौ, अरू कसैले पनि जान्दैनन्। यहाँ जब देवी-देवता थिए, तब सारा सृष्टिको मालिक थिए र यहाँ नै थिए। बाबाले तिमीहरूलाई नै स्मृति दिलाउनुहुन्छ। सत्ययुगमा आदि सनातन देवी-देवता, यिनीहरूको श्रेष्ठ धर्म, श्रेष्ठ कर्म थियो फेरि ८४ जन्ममा भर्नुपर्छ। यो बाबा बसेर कहानी सुनाउनु हुन्छ— अहिले तिम्रो धेरै जन्मको अन्त्यको जन्म हो। एकको कुरा होइन। न युद्धको मैदान आदि नै हो। दुनियाँले यो पनि भुलेका छन्— लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। सत्ययुगको आयु लामो गर्नाले धेरै टाढा लिएर गएका छन्।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ— मनुष्यलाई भगवान् भन्न सकिँदैन। मनुष्यले मनुष्यको सद्गति गर्न सक्दैनन्। बनाइ पनि छ—सर्वका सद्गति दाता पतितहरूका पावन कर्ता एक हुनुहुन्छ। यो हो भुटखण्ड। सच्चा बाबा नै सच्चखण्ड स्थापना गर्नुहुन्छ। भक्तहरू पूजा गर्छन् तर भक्तिमार्गमा जसको पूजा गर्दै आए, एकको पनि जीवन कहानी जान्दैनन्। शिव जयन्ती त मनाउँछन्। बाबा हुनुहुन्छ नयाँ दुनियाँ रचयिता। स्वर्ग स्थापना गर्ने बाबा। बेहदको सुख दिनेवाला। सत्ययुगमा सुख थियो। त्यो कसरी र कसले स्थापना गरे? नर्कवासीलाई स्वर्गवासी बनाए? भ्रष्टाचारीलाई श्रेष्ठाचारी देवता बनाए? यो त बाबाको नै काम हो। तिमी बच्चाहरूलाई पावन बनाउँछु। तिमी स्वर्गका मालिक बन्छौ। फेरि तिमीलाई पतित कसले बनाउँछ? यो रावण। मनुष्यहरू त भन्दछन्— सुख-दुःख ईश्वरले नै दिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म त सबैलाई सुख दिन्छु। आधाकल्प

२०७२ चैत्र ९ मंगलबार २२-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

फेरि तिमी बाबाको स्मरण गर्दैँनौ फेरि जब रावण राज्य हुन्छ, अनि सबैको पूजा गर्न थाल्छौ। यो तिमी धेरै जन्मको अन्तको जन्म हो। भन्दछन्— बाबा हामीले कति जन्म लियौं ? बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! तिमी आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ। तिमीले पूरा ८४ जन्म लिएका हो। तिमी २१ जन्मको लागि बेहदको बाबाबाट वर्सा लिन आएका छौ अर्थात् सच्चा-सच्चा सत्य बाबाबाट सत्य कथा, नरबाट नारायण बन्ने ज्ञान सुन्छौ। यो हो ज्ञान, त्यो हो भक्ति। यो रूहानी ज्ञान परम आत्मा आएर दिनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरू देही-अभिमानी बन्नुपर्छ। आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर म एकलाई याद गर। शिवबाबा त सबै आत्माहरूका बाबा हुनुहुन्छ। आत्माहरू सबै परमधामबाट पार्ट खेलन आउँछन्, शरीरमा। यसलाई कर्म क्षेत्र भनिन्छ। धेरै ठूलो खेल छ। आत्मा राम्रा र नराम्रा संस्कार रहन्छन्। त्यस अनुसार नै मनुष्यलाई जन्म मिल्छ राम्रो अथवा नराम्रो। यी जो पावन थिए, अहिले पतित छन्, तत्त्वम्। मलाई यस पराइ रावणको दुनियाँ, पतित शरीरमा आउनुपर्छ। आउनु पनि उसमा पर्छ जसलाई पहिलो नम्बरमा जानु छ। सूर्यवंशीले नै पूरा ८४ जन्म लिन्छन्। यी हुन् ब्रह्मा र ब्राह्मण। बाबा सम्झाउनु हुन्छ सधैं, तर पत्थरबुद्धिलाई पारसबुद्धि बनाउनु सानीआमाको घर होइन। हे आत्माहरू ! अब देही-अभिमानी बन, हे आत्माहरू ! एक बाबालाई आद गर र राजाईलाई याद गर। देहका सम्बन्धलाई छोड तब पारसबुद्धि बन्छौ। मर्नु त सबैले पर्छ। सबैको अहिले वानप्रस्थ अवस्था छ। एक सद्गुरु बाहेक सबैका सद्गति दाता कोही पनि हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— हे बच्चाहरू ! तिमीहरू पहिला पारसबुद्धि थियौ। गायन पनि छ— आत्मा परमात्मा अलग रहे.... त्यसैले सबैभन्दा पहिले तिमी देवी-देवता धर्मका नै आएका हो, अरू धर्मका पछि आएका हुन्। त्यसैले उनीहरूको जन्म पनि थोरै हुन्छ। सारा सृष्टिको वृक्ष कसरी फिर्छ— यो बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। जो धारणा गर्न सक्छन्, उनको लागि धेरै सहज छ। आत्माले धारण गर्छ। पुण्य आत्मा र पाप आत्मा त आत्मा नै बन्छ। तिमी अन्तिम ८४ औं जन्म हो। तिमी वानप्रस्थ अवस्थामा छौ। वानप्रस्थ अवस्थामा हुनेले गुरु बनाउँछन्— मन्त्र लिनको लागि। तिमीले अब बाहिरका मनुष्यलाई गुरु बनाउनु छैन। तिमी सबैको म बाबा, टिचर, सद्गुरु हुँ। मलाई भन्दछन् नै— हे पतित-पावन शिवबाबा। अहिले स्मृति आएको छ, सबै आत्माहरूका उहाँ बाबा हुनुहुन्छ। आत्मा सत्य हो, चैतन्य हो किनकि अमर छ। सबै आत्मामा पार्ट भरिएको छ। बाबा पनि सत्य, चैतन्य हुनुहुन्छ। उहाँ मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनाले भन्नुहुन्छ— मैले सारा वृक्षको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछु, यसैले मलाई ज्ञानका सागर भनिन्छ। तिमीलाई पनि सारा ज्ञान छ, बीजबाट वृक्ष कसरी निस्कन्छ ? वृक्ष बढ्नमा त समय लाग्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म बीजरूप हुँ। अन्त्यमा सारा वृक्ष जीर्ण हुन पुग्छ। अहिले हेर, देवी-देवता धर्मको फाउण्डेशन छैन। प्रायः लोप छ। जब देवी-देवता धर्म गुम हुन्छ तब बाबा आउनुपर्छ। एक धर्मको स्थापना गरेर बाँकी सबैको विनाश गरिदिनुहुन्छ। प्रजापिता ब्रह्माद्वारा बाबा स्थापना गराइरहनु भएको छ— आदि सनातन देवी-देवता धर्मको। तिमी आएका नै हो भ्रष्टाचारीबाट श्रेष्ठचारी देवता बन्न। यो ड्रामा बनेको छ, यसको अन्त्य हुँदैन। बाबा आउनुहुन्छ। आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हुन्, मूल वतनमा रहनेवाला। उहाँ एक बाबालाई सबैले याद गर्छन्। दुःखमा स्मरण सबैले गर्छन्.... रावण राज्यमा दुःख छ। यहाँ स्मरण गर्छन् त्यसैले बाबा सर्वका सद्गति दाता एक हुनुहुन्छ। उहाँको महिमा छ। बाबा आउनु भएन भने पावन कसले बनाउँछ ? क्रिश्चियन, इस्लामी आदि जति पनि मनुष्य छन्, यस समयमा सबै

२०७२ चैत्र ९ मंगलबार २२-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन तमोप्रधान छन् । सबैले पुनर्जन्म अवश्य लिनुपर्छ । अहिले पुनर्जन्म मिल्छ नर्कमा । यस्तो होइन सुखमा जान्छन् । जसरी हिन्दू धर्मकाले भन्दछन्— स्वर्गवासी भए । त्यसैले अवश्य नर्कमा थिए नि । अब स्वर्गमा गए, तिम्रो मुखमा गुलाब । जब स्वर्गवासी भयो भने फेरि उसलाई नर्कको आसुरी वैभव किन खुवाउँछन् ? पितृ खुवाउँछन् नि । बंगालमा माछा, फुल आदि खुवाउँछन् । अरे, उनलाई यी सबै कुरा खानु पर्ने आवश्यकता नै किन छ ! फर्केर कोही पनि जान सक्दैन । पहिलो नम्बरकोले पनि ८४ जन्म लिनुपर्छ । यस ज्ञानमा कुनै कष्ट छैन । भक्तिमार्गमा कति मेहनत हुन्छ । राम-राम जप्दा रोमांच खडा हुन्छन् । यो सबै हो भक्तिमार्ग । यी सूर्य चन्द्रमा आदि उज्यालो गर्नेवाला हुन्, यी देवता कहाँ हुन् र ! वास्तवमा ज्ञान सूर्य, ज्ञान चन्द्रमा र ज्ञान सितारा यहाँको महिमा हो । अच्छा ! मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस अन्तिम ८४ औं जन्ममा कुनै पनि पाप कर्म (विकर्म) गर्नु छैन । पुण्य आत्मा बन्ने पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ । सम्पूर्ण पावन बन्नु छ ।
- २) आफ्नो बुद्धिलाई पारसबुद्धि बनाउनको लागि देहका सबै सम्बन्धहरूलाई भुलेर देही-अभिमानी बन्ने अभ्यास गर्नु छ ।

वरदानः— देही-अभिमानी स्थितिमा स्थित भएर सदा विशेष पार्ट खेल्ने सन्तुष्टमणि भव

जो बच्चाहरू विशेष पार्टधारी छन्, उनको हर एकट विशेष हुन्छ, कुनै पनि कर्म साधारण हुँदैन । साधारण आत्माले कुनै पनि कर्म देह-अभिमानी भएर गर्छ र विशेष आत्माले देही-अभिमानी भएर गर्छ । जो देही-अभिमानी स्थितिमा स्थित भएर कर्म गर्छन् उनीहरू स्वयं पनि सन्तुष्ट रहन्छन् र अरूलाई पनि सन्तुष्ट गर्छन् यसैले उनलाई सन्तुष्टमणिको वरदान स्वतः मिल्छ ।

स्लोगनः— प्रयोगी आत्मा बनेर योगको प्रयोगबाट सर्व खजानालाई बढाउँदै जाऊ ।